

Ý Nghĩa Vu Lan

Nam mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Thế gian đặt ra ngày Thầy thuốc, ngày Thầy giáo v.v... để nhắc con người nhớ đến bổn phận. Đức Phật đặt ra lễ VU LAN để các đệ tử nhớ đến cha mẹ ông bà, thân quyến âm dương còn ở trong vòng luân hồi sanh tử.

Vu Lan nói đủ là Vu Lan Bồn. Phiên âm từ chữ Ấn Độ Ullambana. Tàu dịch là Cứu Đảo Huyền, cứu cái khổ bị treo ngược để tra tấn trong địa ngục. Địa ngục có muôn ngàn hình phạt. Nay chỉ lấy một tướng khổ để nêu biểu.

Ngài Mục Kiền Liên hỏi cách nào để thoát khổ ? Phật đáp : “Chờ giờ tự tứ của chúng Tăng mà cúng dường”.

Như thế chỉ có liệt vị Tăng Ni, hiện hình của giới luật, mới có chìa khóa mở cửa địa ngục. Mà cũng chỉ những vị có an cư, có tự tứ, nghĩa là như pháp, như lời Phật dạy, mới sử dụng được chìa khóa này.

Trong kinh Vu Lan, đức Phật đã đích xác gọi ngày chúng Tăng tự tứ là ngày mở cửa địa ngục. Việt Nam vâng lời Phật gọi ngày rằm tháng 7 là ngày xá tội vong nhân. Tội địa ngục còn cứu được huống chi các tội khác.

Đức Thế Tôn đã giao cho tu sĩ chúng ta trách nhiệm nương pháp môn tự tứ để cứu khổ đảo huyền. Vậy bản thân chúng ta cần phải chân thành, ba nghiệp cần cầu sám hối, cần được thanh tịnh.

Ngày rằm tháng 7 là ngày xá tội vong nhân. Mười phương cõi âm chờ đợi. Còn cõi dương ngày này có xá tội không ?

– Chẳng biết ai đâu, chính tu sĩ chúng ta, nhân sám hối và tự tứ, chắc chắn được giải nghiệp báo. Cha mẹ chúng ta cùng các thí chủ là những người trồng cây và vun bón, hẳn được hưởng quả lành. Nhưng muốn được mục đích này, ba nghiệp chúng ta phải đúng pháp, giới định tuệ phải trang nghiêm.

Lễ Vu Lan là ngày các tu sĩ đền ơn Phật Tổ, mãn nguyện Bồ-đề. Nhưng hạ căn chúng ta làm thế nào để có thể tát cạn biển trầm luân mộng mênh bát ngát ? Đức Phật đại trí tuệ lẽ nào lại đặt lên vai chúng ta một gánh nặng đến nỗi chúng ta phải ngã quy ?

– Xin thưa, phương tiện để tát cạn biển khổ Ta Bà là Giới - Định - Tuệ. Nhận được tánh A Di Đà vô lượng quang, vô lượng thọ là Tuệ. Nhất tâm niệm Phật không loạn là định tuệ cân phân.

Như thế, sống với căn bản Bồ-đề, hàng phục ý thức phan duyên là đủ cả thiên giới, vô lậu giới. Huống chi ba-la-đề mộc-xoa đức Phật đã để lại cả kho. Lịch đại Tổ sư trải hơn 2500 năm nối tiếp truyền trao đầy đủ.

Phật Tổ quả tình chu đáo. Nay chỉ còn phận sự chúng ta. Hãy cố gắng ! Cố gắng dâng Phật một tác lòng thành ! Việc này ai cũng làm được vì ai cũng có Tâm.

Cộng đồng đệ tử Phật dù thánh dù phàm chỉ có một hoài bão tự giác giác tha, các ngài là những đám mây Từ rải mưa pháp khắp các địa cầu, chuyển trăm họ tội lỗi thành thanh sạch. Rưới tắt lửa thiêu hỏa trạch. Dùng tịnh duyên đưa vạn loài đi lên.

Cây quế chỉ mọc ở non cao. Cây sen sống trong nước. Dù sương phủ như mưa nhưng không ướt nổi cánh hoa sen, bụi bay không thể làm nhơ ngọn lá quế. Bởi tánh quế vốn

kiên trinh, tánh sen vốn khiết sạch nên đương nhiên là như thế.

Tam-bảo sở dĩ có thể rộng cứu vớt hàm linh, ân thấu tận xương khô, đức thấm tận côn trùng, oai linh ngửa lên không thể ai hơn, thần lực cúi xuống không bỏ sót một con sâu cái kiến. Chỉ vì đã khám phá ra thể chất bình đẳng, không sanh không diệt, diệu minh bất động chu viên của vạn loài muôn pháp.

Nhân mùa Vu Lan, tất cả những người con hiếu kể cả xuất gia chúng ta phải một lòng thanh tịnh, nhất tâm lễ bái, chúc nguyện, để cha mẹ hiện tiền cùng thất thế phụ mẫu, lục thân quyến thuộc của các Phật tử, cõi âm được siêu, cõi dương được thái và chúng sanh trong sáu đạo nhân đây đồng chiêm lợi lạc.

Nam mô Đại hiếu Mục Kiền Liên Bồ-tát.